

[Albrechtsen]

almennyttige kvoter, ungdomsboliger, ældreboliger, byfornyelse, er vi faktisk langt hen ad vejen enige. Et kommende arbejderflertal står altså godt klædt på, når det gælder boligpolitikken, til at gennemføre en virkelig kursændring i forhold til den borgerlige regerings konsekvent lejerfjendtlige politik.

Et af de største problemer ved finanslovsforslaget – og det bliver der ikke gjort noget ved i form af ændringsforslag endnu en gang – er den manglende dækning for de udgifter, der kommer i forbindelse med den kommende overenskomst. Vi håber naturligvis, at der bliver brug for ekstra penge til gennemførelse af en 35 timers uge med fuld løn- og personalekompensation, til genopretning af de offentligt ansattes lønefterslæb og til forbedring af de laveste lønninger, men det problem vil jeg komme tilbage til i morgen. Det hører sammen med, at finanslovsforslaget som helhed er gennemsyret af en arbejdsgiverholdning, en konsekvent lønmodtager- og lejerfjendtlig grundholdning.

Derimod vil jeg i dag slutte med at sige lidt om en anden alvorlig mangel ved finanslovsforslaget og ændringsforslagene og desværre også ved oppositionens ændringsforslag. Der er ikke afsat tilstrækkelige midler til kommunerne, især ikke når det gælder opgaver som miljøinvesteringer og ældreboligbyggeri. Efter VS' opfattelse skal kommunerne have et milliardtilskud til miljøinvesteringerne, ikke alene til rensning af spildevand, men også til en meget hurtig udbygning af genbrugsproduktionen, opbygning af den vedvarende energi osv.

Her er det sådan, at både Socialdemokratiet, SF og VS har fremsat dagsordener, der peger på, hvad der skal gøres. Desværre valgte Det Radikale Venstre på dette punkt at stikke hovedet i busken og overlade initiativet til regeringen, men heldigvis har regeringen på dette område kun en frist til 1. februar, og det vil igen tvinge Det Radikale Venstre ud i en situation, hvor de bliver tvunget til at tage en diskussion med os andre om, hvorvidt der skal gøres noget eller der endnu en gang skal lades stå til.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til finansudvalget, til dets formand, til dets medlemmer og til sekretariatet for et, vil jeg

gerne sige, som sædvanlig godt samarbejde om finanslovsforslaget.

Finanslovsforslaget er jo et ganske særligt lovforslag, hvor man ikke altid er helt opmærksom på uden for finansudvalget, hvad det egentlig koster af tid. Jeg synes, det har været en fornøjelse, og nu står vi så med det færdige resultat, hvor vi skal stemme om de mange ændringsforslag, der er stillet.

Jeg kan for så vidt gøre det lige så enkelt, som hr. Fogh Rasmussen gjorde det, ved at sige: jeg vil anbefale at stemme for de forslag, regeringen har stillet, og at stemme imod alle andre. Så enkelt er det jo ved den finanslovsafstemning.

Det er også klart, at det er naturligt for mig at kommentere en række af de ændringsforslag, som er stillet af andre partier, først og fremmest Socialdemokratiet.

Socialdemokratiet har jo stillet en række ændringsforslag, som i alt medfører udgifter på et sted mellem 5,5 og 6 mia. kr. Hr. Camre sagde i sit indlæg i formiddags, at Socialdemokratiet dækker de nye udgifter ind ved besparelser. Jeg bliver nødsaget til at bedrøve hr. Camre med, at det er at omgås sandheden lidt for letfærdigt.

For det første er der altså nye udgiftsforslag af størrelsesordenen 5,5–6 mia. kr. Dertil kommer, at Socialdemokratiet i denne folketingssamling har fremsat en række forslag til folketingsbeslutning, som ikke er med i ændringsforslagene til finanslovsforslaget.

Jeg kunne godt som eksempel nævne tilskud til lokalradio og -tv, etablering af patientforsikringsordning, vikardækning ved barselorlov, forbedring af vilkårene for stærkt plejkrævende personers ophold i eget hjem, forældres ret til frihed ved børns sygdom. Disse forslag medfører ekstra udgifter på 2-2,5 mia. kr., som ikke er med i Socialdemokratiets ændringsforslag til finanslovsforslaget. Så i virkeligheden er vi oppe på udgiftskrævende forslag af størrelsesordenen 7-8 mia. kr.

Når det drejer sig om finansieringen, synes jeg nok, det kniber. Man henter 1 mia. kr. fra Den Sociale Pensionsfond. Jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at man kan nu altså ikke bruge pengene to gange. De er brugt én gang, hr. Camre. Der er ikke rigtig mulighed for at tage dem med ind i regnestykket.